

יומן מסע בישראל

מסולידריות לשיתוף פעולה רפואי

עד 31 באוקטובר 2026

פיימאן בחשאי

MD, PhD, MBA

דוח מסע להצגה בפני הרופאים הפטריוטים של איראן

סיפור אישי, מפגשים והצעה לשיתוף פעולה בהכשרה

על יומן המסע

יומן זה הוא הדוח שלי על ביקורי בישראל בין 25 ל-31 באוקטובר 2026; מסע שערכתי מתוך רצון לחבר בין רופאים איראנים וישראלים ולחזק את שיתוף הפעולה בין איראנים ליהודים בתפוצות

סיפור המפגשים נכתב עד יום שישי, 30 באוקטובר. החזרה בשבת, 31 באוקטובר, מופיעה במהדורה זו כתוכנית החזרה, בהתאם לכרטיסי העלייה למטוס. הדברים שאני כותב על קורס ההכשרה העתידי הם הצעה שעלתה משיחות המסע, וביצועה מצריך תיאום סופי

בחוברת זו נאספו 54 תצלומים רלוונטיים, ללא כפילויות. תמונות המפגשים והביקורים משולבות בסיפור. תצלומי התמונות הממוסגרות, הספרים והמסמכים בביתו של די"ר דניאל דנה מופיעים בחלק נפרד המוקדש לארכיון המארח; אלה מזכרות מעברו שצולמו במהלך מסע זה

תוכן העניינים

- מדוע באתי לישראל? · 3. 1
- יום ראשון, 25 באוקטובר: ההגעה והלילה הראשון בירושלים · 4. 2
- יום שני, 26 באוקטובר: שיחה על שלום והיכרות עם העיר · 5. 3
- יום שלישי, 27 באוקטובר: בביתו של עמית דוידסון · 6. 4
- יום רביעי, 28 באוקטובר: פול המבורגר ומיכל מעיין · 8. 5
- יום חמישי, 29 באוקטובר: הפגישה עם משה קצב · 10. 6
- יום חמישי: דרום ישראל, אתרי ההנצחה וקיבוץ עלומים · 12. 7
- שישי, 30 באוקטובר, ושבת, 31 באוקטובר: סיום השהות ותוכנית החזרה · 27. 8
- הצעת: שישה ימים וחמישה לילות של שיתוף פעולה והיכרות · 29. 9
- התוכנית המוצעת למסע הקבוצתי · 30
- הישג שצריך להמשיך ולקדם · 31. 10
- תודה ודברי סיום · 32. 11
- בביתו של די"ר דנה: ארכיון המארח · 33
- הערות על המקורות ועל הסיפור · 40

1. מדוע באתי לישראל?

החלטתי לנסוע לישראל במסגרת פעילותי עם הרופאים הפטריוטים של איראן החלה בשאלה ברורה: כיצד אפשר להפוך את הסולידריות בין איראנים לישראלים לקשר מעשי, מתמשך ומועיל לציבור? עבורי, כמנתח טראומה, התשובה טמונה בחיבור שבין היכרות הדדית, הכשרה והגנה על חיי אדם. רציתי לראות מקרוב, לשוחח ולמצוא דרך לשיתוף פעולה בין עמיתים איראנים וישראלים; שיתוף פעולה שיוכל להשפיע על החיים עצמם.

בעיניי, הנסיבות הפוליטיות של השנים האחרונות קירבו בין חלק גדול מהאיראנים השואפים לחירות לבין העם בישראל. העם האיראני שילם מחיר כבד במאבקו להשתחרר מהרפובליקה האסלאמית, והטבח ב-8 וב-9 בינואר 2026 המחיש שוב את עומק הסבל הזה. גם ישראל מתמודדת עם האיום של הרפובליקה האסלאמית ושלוחותיה. אסון 7 באוקטובר 2023, שבו נהרגו, לפי הדיווחים שפורסמו, כ-1,200 בני אדם [2], הציב בפני החברה הישראלית בעוצמה מחודשת את שאלת הביטחון וההתמודדות עם אלימות אסלאמיסטית קיצונית.

לקרבה הזאת יש משמעות מוחשית גם עבור איראנים בתפוצות. איראנים המניפים את דגל שלושת הצבעים עם האריה והשמש ואת דגל ישראל, ומגינים על החירות ועל הידידות בין שני העמים, עלולים להיתקל באיומים ובתקיפות; גם הקהילות היהודיות באירופה מתמודדות עם איומים. אני מאמין שהיכרות הדדית, מוכנות למצבי חירום ויכולת להגיש עזרה יכולות להיות חלק מהתשובה המשותפת שלנו. עם זאת, הקשר שאליו אני שואף אינו מוגבל לאיום המשותף. לידידות צריכה להיות משמעות גם לאחר הסרת האיום: ברפואה, בחינוך, בתרבות, בבנייה וביצירת עתיד שבו אנשים מתכננים חיים טובים יותר. ברוח זו באתי לישראל ב-25 באוקטובר.

יום ראשון, 25 באוקטובר: ההגעה והלילה הראשון בירושלים. 2.

המסע שלי החל בנמל התעופה של מנצ'סטר. השארתי את המכונית בחניון, נסעתי באוטובוס לטרמינל והגעתי לנמל התעופה בן-גוריון דרך מינכן. לפני הנסיעה הגשתי בקשה לאישור כניסה אלקטרוני במערכת והנחתי שהבדיקות הנדרשות כבר בוצעו. לכן לא ציפיתי שבכניסה תיערך בדיקה נוספת, [1] ETA-IL שתמשך יותר משעתיים.

בנמל התעופה הופניתי לדלפק ביקורת הדרכונים. שאלו היכן נולדתי, והשבתי: באיראן. לאחר מכן שאלו על נסיעותיי לאיראן. הסברתי שעברו עשרים ושמונה שנה מאז שעזבתי, ושבמהלך התקופה הזאת לא שבתי אליה. דיברתי גם על עמדתי ועל מטרת הביקור, ואמרתי שאני אוהד ישראל ושבאתי כדי ליצור קשרים ושיתוף פעולה. תשובתם הייתה מכבדת: הם הבינו את דבריי, אך ראו צורך בבדיקה נוספת. ישבתי והמתנתי. כעבור כשעתיים וחצי הודיעו לי בנימוס שאני רשאי להיכנס.

די"ר דניאל דנה חיכה לי בחוץ; בן ארצי שלפני המסע הזה לא הייתה לי עמו היכרות קרובה וממושכת, אך אירוחו החל מאותו רגע. לפנות ערב עלינו יחד על הרכבת מנמל התעופה לירושלים. מאזור התחנה המרכזית נסענו ברכבת הקלה לכיוון תחנת העירייה ולביתו. ביתו נמצא במרכז העיר, ליד העיר העתיקה, הכותל המערבי, מסגד אל-אקצא ומכלול אתרים היסטוריים שעליהם שמעתי במשך שנים.

בערב טיילנו מעט ואכלנו ארוחה קלה. אחרי ההמתנה בנמל התעופה הפך כעת המסע לשיחה שקטה, פנים אל פנים.

יום שני, 26 באוקטובר: שיחה על שלום והיכרות עם העיר 3.

ביום שני בבוקר ביקר אצלנו פרופסור פנטון, חוקר שפה ומדעי היהדות. השיחה הייתה קצרה, אך העלתה סוגיה חשובה: האם לאיראנים יש בעיה עם הסכמי אברהם? תשובתי הייתה שעבור איראנים המבקשים שלום, פיתוח ויחסים תקינים עם העולם, התקרבות בין עמי האזור יכולה להיות הזדמנות בעלת ערך. בשיחה דיברתי על הקשרים העתיקים באזור ועל האפשרות שאיראנים יצטרפו לדרך הזאת. בעיניי, שמו של הסכם מקבל משמעות כאשר עומד מאחוריו רצון אמיתי לדו־קיום ולשיתוף פעולה.

לאחר מכן דיברתי על חזון הסכם כורש: אופק רחב יותר, שבו גם איראן חופשית משתלבת לצד ישראל ושכנותיה הערביות במבנה של שלום אזורי. לא התכוונתי לאמנה שכבר נחתמה, אלא לדרך שאפשר לפעול כדי לסלול. אני מאמין שעמי האזור, למרות ההבדלים ביניהם, יכולים למצוא אינטרסים משותפים בביטחון, בחינוך, בבריאות ובשגשוג כלכלי. שיחות כאלה חשובות לי משום שהן מפרידות בין דמותה של איראן לבין הרפובליקה האסלאמית, ומאפשרות לדבר על עתיד אחר.

לאחר מכן הדריך אותי ויקטור, ידידו דובר הצרפתית של ד"ר דנה, וסיירנו יחד בחלקים שונים של העיר. בסיוור הזה הפכה ירושלים עבורי מאוסף שמות היסטוריים לעיר חיה; עיר ששכבות של היסטוריה ואמונות שונות מתקיימות בה לצד חיי היומיום. ביקרנו בכותל המערבי ושהינו שם זמן מה. בזכות ויקטור יכולתי להתבונן בעיר בנחת ולשאול עליה. יותר מכול היה זה יום של היכרות: עם המקומות, וגם עם השקפותיהם של אנשים שחיהם קשורים בעיר הזאת.

יום שלישי, 27 באוקטובר: בביתו של עמית דוידסון. 4.

ביום שלישי הוזמנו לביתו של ידידי ועמיתי עמית דוידסון, מנתח טראומה בבית החולים הדסה. עבורי היה זה אחד החלקים החשובים במסע, משום שהוא חיבר בין הקשר האישי לבין התחום המקצועי. בילינו זמן חם ונעים עם עמית ומשפחתו. הרגשתי שאנו יכולים לדבר זה עם זה בנחת ובאמון; תחושה הכרחית לתחילתו של כל שיתוף פעולה רציני. התצלומים מהביקור משמרים מעט מן האווירה הידידותית הזאת.

שיחתנו התפתחה לאפשרות לקיים קורס משותף עבור הרופאים הפטריויטים של איראן. עמית סיפר על עמיתים בעלי ניסיון בניתוחי טראומה, לרבות במסגרות צבאיות, שאפשר להיעזר בידע ובניסיון שלהם לצורכי הכשרה. דנו באפשרות שקבוצת רופאים איראנים תבוא לישראל, תכיר עמיתים ישראלים ותשתף ניסיון ומיומנויות במסגרת תוכנית מתואמת. היכרות זו יכולה להניח בסיס גם לשיתופי פעולה בהמשך.

עבורי, ערכו של קורס כזה הוא בתועלתו האנושית: מוכנות לטיפול ראשוני בפצועים, הכרת גבולות היכולת האישית, חלוקת תפקידים ותיאום במצבי חירום. תארים ורקעים מקצועיים שונים מועילים כשהם הופכים להדרכה ברורה ושימושית. בפגישה הזאת ראיתי אפשרות להתקדם בדרך זו. עדיין צריך לקבוע מי ילמד, מה יהיה התוכן, אילו מתקנים יעמדו לרשותנו ומתי יתקיים הקורס, אך השיחה כבר חרגה מגדר משאלה כללית והפכה להצעה שאפשר לקדם.

יום שלישי: ידידות ושיתוף פעולה רפואי

בביתו של ידידי עמית דוידסון; מפגש חם ושיחה על שיתוף פעולה בהכשרה בטרומה

יום רביעי, 28 באוקטובר: פול המבורגר ומיכל מעיין. 5.

ההיכרות עם פול המבורגר נוצרה באמצעות ד"ר שפא עאבדי. פול יצר איתי קשר ומילא תפקיד משמעותי בתיאום הפגישות. ביום רביעי נפגשנו עם מיכל מעיין ממשרד החוץ הישראלי. עבורי, חשיבות המפגש הייתה באפשרות לחבר בין קשרים אישיים לבין קשר רחב יותר בין קהילות איראניות ויהודיות בתפוצות. רציתי להבין כיצד אפשר להפוך את העניין ההדדי לתוכנית משותפת ומסודרת.

דיברנו על הכשרה בעזרה ראשונה, מוכנות למשברים ושיתוף פעולה בין איראנים ליהודים מחוץ לישראל. הסברתי שכמנתח טראומה וכמרצה אני מעוניין לתרום בתחום זה. כשאדם נפגע בהתכנסות או באירוע, למוכנות האנשים שסביבו עשויה להיות חשיבות רבה. מטרתי היא שקבוצות בקהילה, לצד היכרות טובה יותר זו עם זו, ילמדו לשמור על ביטחונן, להזעיק עזרה מתאימה ולסייע לנפגע במסגרת הכשרתן ויכולתן.

בשיחה עלתה האפשרות להמשיך לפתח קשרים באמצעות השגרירויות, וכן לקיים נסיעות קבוצתיות לישראל לצורכי הכשרה. מיכל סייעה בהמשך הקשרים ובהיכרות עם ערוצי תקשורת. המפגש הראה לי ששיתוף פעולה רפואי יכול להיות שפה משותפת מתאימה לשתי הקהילות. אפשר להתחיל בסדנה מצומצמת, להכין בהמשך חומרים בפרסית ובאנגלית, ולהרחיב את הניסיון לתוכנית שניתן לחזור עליה. בעיניי, המדד להצלחה הוא שערוך הקשר נשאר פתוח לאחר הפגישה, ושברור מי אחראי לצעד הבא.

יום רביעי: חיבור בין קהילות

הפגישה עם מיכל מעיין במהלך המסע; שיחה על הקשר בין איראנים ליהודים בתפוצות.

יום חמישי, 29 באוקטובר: הפגישה עם משה קצב. 6.

ביום חמישי בבוקר נפגשנו עם משה קצב, נשיא המדינה לשעבר. דיברתי על מטרת ביקורי, על הרופאים הפטריוטים של איראן ועל רצוני ליצור קשר קרוב יותר עם רופאים ישראלים. רציתי שהקשרים לא יסתכמו בהיכרות אישית, אלא יוכלו להוביל להכשרה, להעברת ניסיון ולשיתוף פעולה אנושי. בפגישה עלתה גם האפשרות להכיר לנו אנשים שיוכלו לסייע בדרך הזאת.

התרשמתי מן השיחה הייתה שאפשר להיעזר בליווי ובתמיכתו המורלית, בתפקיד אבהי, לחיזוק הקשרים האלה. אני מתעד זאת כבסיס להמשך השיחה; את צורתו המדויקת של כל שיתוף פעולה יהיה צורך להגדיר בהמשך. בשלב זה הערך עבורי היה באפשרות להציג ישירות מטרה מעשית ולהפנות תשומת לב ליכולתם של הרופאים האיראנים.

במהלך המסע חזרתי וחשבתי על כך שבניית קשר מצריכה גם אמון אישי וגם רשת קשרים. היכרות מתאימה יכולה לפתוח שיחה עם רופא, מדריך, מארח או מוסד. אולם פירותיה יישמרו לאורך זמן רק אם גם לנו תהיה תוכנית ברורה, ואם נוכל להראות מה אנו מבקשים, אילו משאבים עומדים לרשותנו ועל מה אנו מוכנים לקבל אחריות.

יום חמישי: שיחה והיכרות

פגישה עם משה קצב, נשיא המדינה לשעבר; שיחה על הרחבת הקשרים הרפואיים

יום חמישי: דרום ישראל, אתרי ההנצחה וקיבוץ עלומים 7.

לאחר הפגישה בבוקר נסענו עם פול לדרום ישראל וביקרנו בקיבוצים ובאתרי הנצחה לקורבנות 7 באוקטובר. בחלק זה של המסע נתקלתי בעדויות לאלימות שהמפגש עמן שונה מקריאת החדשות. כלי הרכב הפגועים, תמונות הקורבנות והסימנים שנותרו מאותו יום הציבו בפנינו, כל אחד בדרכו, חלק מהאירוע. התמונות שצילמתי נועדו לתעד את המפגש הזה, כדי שהדברים שראיתי לא יישארו בגדר אזכור חולף.

במפגש עם תושבי קיבוץ עלומים שמענו על המתקפה, על אובדן חיי האדם, על חטיפת בני ערובה ועל הפגיעה בחיים ובפעילות הכלכלית באזור. דובר גם על נזקים למתקני הרפת והלולים. במהלך ההסברים בעל פה נמסרו נתונים על היקף הנזק, אך מבחינתי עיקר העניין היה ברור: אלימות אינה גובה רק חיי אדם; היא פוגעת גם בבית, בעבודה, באמון ובסדרי החיים של קהילה. לכן השיקום הוא עניין חומרי ואנושי כאחד.

לצד הביקור דיברנו על האפשרות לארח קבוצת הכשרה בעלומים. בשיחות הראשונות הוזכרה אפשרות ללינה פשוטה לכעשרים עד שלושים משתתפים. התרשמתי שסביבת המגורים נעימה, מסודרת ומתאימה לתוכנית קבוצתית. תשומת לבי הופנתה לאפשרות לשלב הכשרה וחיים משותפים: שרופאים איראנים וישראלים יתרגלו באותה סביבה, וגם יוכלו לשוחח ולהכיר זה את זה.

ביום חמישי בערב נפגשנו גם עם פרופסור מרדכי קידר ודיברנו על עתיד יחסי איראן וישראל ועל הידידות בין שני העמים. לאחר מה שראיתי במשך היום, קיבלה השיחה משמעות מוחשית יותר. צריך להכיר את העבר הכואב ולזכור אותו, אך האחריות שלנו אינה מסתיימת שם. השאלה הבאה היא מה נוכל לעשות, מתוך ההבנה הזאת, כדי למנוע סבל נוסף ולבנות קשר טוב יותר.

אנדרטאות 7 באוקטובר

אתר הנצחה לקורבנות 7 באוקטובר; פרחים, דגל ומזכרות שנותרו

כלי רכב פגועים באתר ההנצחה ל-7 באוקטובר

אנדרטאות 7 באוקטובר

רכב הנצחה, תמונות הקורבנות ודגלים במתחם כלי הרכב הפגועים

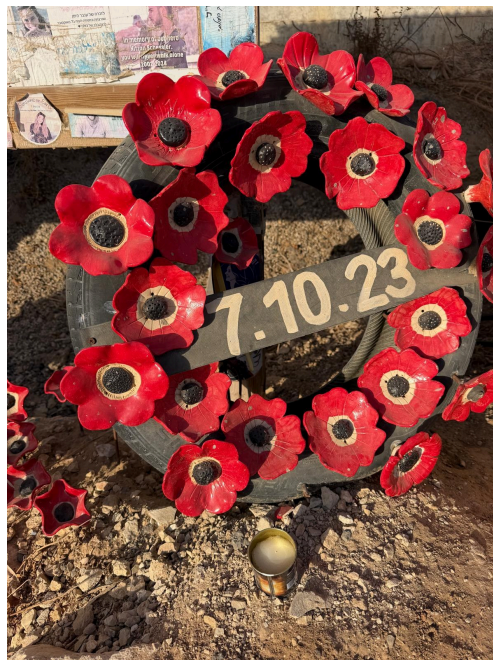

מבט כללי על אתר ההנצחה ועל כלי הרכב הפגועים

אנדרטאות 7 באוקטובר

לוח זיכרון לאחד הקורבנות; השם וסיפור החיים נשמרו בתצלום המקורי

פרחי זיכרון והתאריך 7 באוקטובר 2023

אנדרטאות 7 באוקטובר

תצלום למזכרת במתחם כלי הרכב הפגועים ובאתר ההנצחה ל-7 באוקטובר

רגע נוסף באתר ההנצחה, באור אחר הצהריים

אנדרטאות 7 באוקטובר

תיעוד נוסף מהביקור באתר ההנצחה בשעות אחר הצהריים.

לצד מפת האזור במהלך הביקור במתחם כלי הרכב הפגועים.

אנדרטאות 7 באוקטובר

מפת יישובי עוטף עזה באתר הביקור

הנזקים שנותרו בכלי הרכב באתר ההנצחה ל-7 באוקטובר

אנדרטאות 7 באוקטובר

רכב הנצחה ותמונות הקורבנות; חלק מן הביקור בדרום ישראל

פרטי ההנצחה ותמונות הקורבנות על הרכב הפוגע

אנדרטאות 7 באוקטובר

מפת האזור במתחם כלי הרכב הפגועים.

רעים: לזכר הקורבנות

שלט הכניסה לאתר ההנצחה ברעים; לזכר קורבנות 7 באוקטובר 2023

בין תמונות הקורבנות ואנדרטאות הזיכרון ל-7 באוקטובר

רעים: לזכר הקורבנות

מבט רחב יותר על הביקור בין אנדרטאות הזיכרון לקורבנות.

הקיבוץ וחיי היומיום

מראה הלול במהלך הביקור בקיבוץ; ביטוי לחיים ולעשייה היצרנית באזור.

השדות סביב מקום הביקור; ביטוי לחיים ולעבודה החקלאית.

הקיבוץ וחיי היומיום

מתקנים וציוד ייצור במתחם שבו ביקרנו.

רגע של ביקור וחברות בשטח החיצוני.

הקיבוץ וחיי היומיום

תצלום למזכרת על רקע שדות האזור.

שקיעה במרחב הציבורי של המתחם שבו ביקרנו.

הקיבוץ וחיי היומיום

נוף השקיעה וסביבת המגורים במתחם שבו ביקרנו

רגע של הכנסת אורחים והכנת אוכל במהלך הביקור

שישי, 30 באוקטובר, ושבת, 31 באוקטובר: סיום השהות ותוכנית החזרה. 8.

ביום שישי נפרדתי מביתו של ד"ר דנה ומירושלים ויצאתי לכיוון התחנה המרכזית. משם נסעתי באוטובוס למלון ליד נמל התעופה בן-גוריון, כדי להתכונן לטיסה המוקדמת בשבת בבוקר. לאחר כמה ימים של מפגשים ונסיעות, המעבר הזה נתן לי הזדמנות לעשות סדר בדברים שראיתי ושמעתי ולחשוב על הצעד הבא.

אני עורך את הסיפור הזה ביום שישי, 30 באוקטובר, לפני טיסת החזרה. התוכנית לשבת, 31 באוקטובר, היא לטוס מבן-גוריון לפרנקפורט ומשם למנצ'סטר, ולאחר מכן לשוב לביתי בלידס. לפיכך, התאריך האחרון בטווח התאריכים שבכותרת החוברת הוא מועד החזרה המתוכנן. המפגשים והביקורים המתוארים בעמודים האלה הם חוויות שחוויתי בימים שחלפו.

אני לוקח איתי מן המסע אוסף תמונות וזיכרונות, אך חשוב מכך, כמה קשרים וכמה אפשרויות מעשיות. כעת אוכל לספר לעמיתי עם מי שוחחתי, אילו תחומים לשיתוף פעולה עלו ואילו הצעות ראויות להמשך טיפול. לשם כך כתבתי את יומן המסע: כדי להפוך את ניסיוני האישי למידע ולהזדמנות משותפים עבור הרופאים הפטריוטרים של איראן.

רגעים ממפגשי המסע

רגע של חברות ומפגש עם ידידים במסע הזה.

תצלום למזכרת באחד ממפגשי המסע

רגע של חברות ומפגש עם ידידים במסע הזה.

רגע של חברות ומפגש עם ידידים במסע הזה.

הצעתי: שישה ימים וחמישה לילות של שיתוף פעולה והיכרות. 9.

הצעתי היא לתכנן מסע קבוצתי, ככל הנראה בינואר 2027; מסע מיום ראשון עד יום שישי, כלומר שישה ימים וחמישה לילות. את התאריכים המדויקים, מספר המשתתפים, המדריכים והמתקנים צריך לתאם עם המארחים. המטרה היא לשלב בתוכנית אחת סדורה הכשרה מעשית, היכרות עם החברה הישראלית והזדמנות לשיחה מקצועית.

ביום ראשון יגיעו המשתתפים מארצות מגוריהם לנמל התעופה בן-גוריון ומשם ייסעו במיניבוס לקיבוץ עלומים. מוצע ללון שם בלילות ראשון ושני. האפשרות לאירוח פשוט ללא תשלום על הלינה עלתה בשיחות הראשונות, ויש לאשר את מספר המקומות ואת התנאים לפני שסוגרים את הנסיעה. הסביבה הזאת עשויה להתאים ליצירת קשר קבוצתי ולהיערכות ליומיים של הכשרה.

את יום שני ואת יום שלישי נקדיש לתרגול עזרה ראשונה וטיפול ראשוני בפצועים. דיברנו גם על שימוש במתנדבים שיגלמו נפגעים בתרגילי סימולציה, לרבות אפשרות לשיתוף פעולה עם תיכון פנימייתי מקומי. אם מרכיב זה ייצא לפועל, יש לקיימו בהסכמת המתנדבים, בתיאום עם הגורמים האחראים ובהסדרים המתאימים לגילם. תוכנית ההכשרה צריכה להיות ברורה מראש, כדי שתועיל למשתתפים ותכבד גם את היערכות המדריכים והמארחים.

ביום שלישי, לאחר התרגול, ניסע לירושלים ונלון בה בלילות שלישי ורביעי. יום רביעי יוקדש לביקור באתרים היסטוריים בליווי מדריך. ביום חמישי בבוקר נצא לתל אביב ונקדיש את היום להיכרות עם העיר ועם האפשרויות שהיא מציעה. לאחר לינה של לילה אחד, ישוב כל משתתף ביום שישי לארץ מגוריו. שילוב זה נותן מקום לעבודה מקצועית וגם להיכרות עם האנשים שאיתם אנו מבקשים לקיים קשר מתמשך.

התוכנית המוצעת למסע הקבוצתי

הצעה ראשונית לינואר 2027: שישה ימים וחמישה לילות, מיום ראשון עד יום שישי. התאריך המדויק, מספר מקומות הלינה, המדריכים והעלויות ייקבעו לאחר תיאום עם המארחים.

יום	תוכנית	לינה
יום ראשון	הגעה לבן־גוריון; העברה קבוצתית במיניבוס לקיבוץ עלומים	עלומים
יום שני	יום הכשרה ותרגול ראשון בעזרה ראשונה ובטיפול ראשוני בפצועים	עלומים
יום שלישי	יום תרגול שני; יציאה לירושלים לפנות ערב	ירושלים
יום רביעי	סיור באתרים ההיסטוריים של ירושלים בליווי מדריך מקומי	ירושלים
יום חמישי	יציאה בבוקר לתל אביב; ביקור ופעילות בעיר	תל אביב
יום שישי	העברה לנמל התעופה בן־גוריון וטיסות לארצות המגורים	חזרה

חלוקת הלילות: שני לילות בעלומים, שני לילות בירושלים ולילה אחד בתל אביב. השיחות על לינה פשוטה וזולה בעלומים אינן בגדר הזמנה מאושרת או התחייבות ללינה ללא תשלום.

הישג שצריך להמשיך ולקדם. 10.

ההישג העיקרי של המסע עבורי הוא הבהרת כמה כיוונים שאפשר לקדם: קשר בין רופאים איראנים וישראלים, אפשרות לקורס משותף בישראל והכשרה בעזרה ראשונה לאיראנים וליהודים בתפוצות. כל אחד מן הכיוונים האלה יכול להתחיל בהיקף מצומצם. כדי להתחיל אין צורך שהכול יהיה גדול ומורכב; צריך שהמטרה, האחריות והצעד הבא יהיו ברורים.

אני רוצה שהניסיון שיצטבר בקורסים האלה יהפוך לחומרים שימושיים: חוברת הדרכה בפרסית ובאנגלית, סרטונים קצרים וברורים וסדנאות שניתן לקיים בערים שונות. את החומרים יש להכין בשיתוף המדריכים ועל בסיס תוכן ההכשרה המוסכם. גם הצילום ייעשה בהסכמת המצולמים, כדי לשמור על האמון ועל כבוד המשתתפים. מכלול כזה יכול להעניק לסולידריות בין שתי הקהילות צורה יומיומית ומעשית.

עבורי, הקשר הרפואי בין איראנים לישראלים הוא חלק מהשקפה רחבה יותר על העתיד. אנו יכולים להשתמש ביכולותינו המקצועיות כדי להפחית סבל, להעביר ידע ולבנות אמון. ידידות מכה שורש כשאנשים חווים שיתוף פעולה מועיל. אם המסע הזה סייע להתחיל חוויה כזאת, ערכו יהיה גדול יותר מכמה ימי שהות ומכמה מפגשים. כעת מוטלת עלינו האחריות לממש את האפשרות הזאת באמצעות תכנון, מעקב ועבודה משותפת.

תודה ודברי סיום. 11.

אני מודה לד"ר דניאל דנה היקר, שאירח אותי בטוב לב ובנדיבות. לדבריו, הוא חי בישראל שלוש שנים ושתיים שנה, ומשקיע זמן ומרץ בהיכרותם של איראנים עם החברה הישראלית. ביתו, על תמונותיו, כתביו והמזכרות מחייו, נעשה בעצמו חלק מחוויית המסע. כללתי בחוברת גם תמונות מן האוסף הזה, כדי שהקורא יוכל להתרשם מאווירת האירוח ומחלק מעולמו האישי. תצלומי הארכיון האלה הם מזכרות מחייו של ד"ר דנה, ויש להבחין בינם לבין המפגשים שהתקיימו במסע הנוכחי

אני מודה לפול המבורגר על התיאומים, הליווי ופתיחת הדלת למפגשים, ולד"ר שפא עאבדי על ההיכרות החשובה הזאת. תודה לעמית דוידסון ולמשפחתו על האירוח החם, ולמיכל מעיין על השיחה הבונה ועל הסיוע בהמשך הקשרים. אני מבקש להביע את הערכתי גם לוויקטור, לפרופסור פנטון, למשה קצב, לפרופסור מרדכי קידר ולמארחינו בדרום ישראל. כל אחד מהם תרם בדרכו לחלק מן המסע ומן ההבנה שלי

המסע הזה נתן לי הזדמנות לתת ביטוי לאמונתי בידידות בין איראנים לישראלים באמצעות שיחה והתנסות ישירה. בעזרת התמונות והסיפור הזה אני משתף את עמיתיי ברופאים הפטריויטים של איראן בדברים שראיתי, ומציע שנעשה יחד את הצעד הבא. תקוותי היא שמתוך ההיכרויות האלה יצמחו הכשרה טובה יותר, שיתוף פעולה מתמשך וקשר אנושי יותר; קשר למען החיים ועתידם של שני העמים

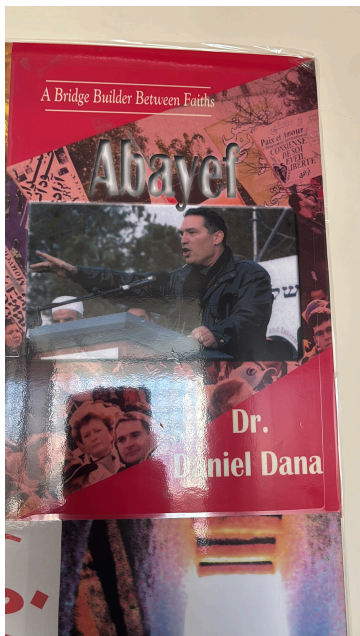
בביתו של די"ר דנה: ארכיון המארח

ביתו של די"ר דנה היה עבורי יותר ממקום לינה. התצלומים, הספרים והמסמכים שהוא שומר בו היו חלון לחייו הארוכים ורבי העלילות. בעמודים האלה ריכזתי את כל התמונות הרלוונטיות מן האוסף, כדי שחלק מן האווירה שבה התארחתי יישאר ביומן המסע.

אלה תצלומים שצילמתי מארכיון עברו של המארח. האנשים והאירועים שבתמונות הממוסגרות אינם קשורים בהכרח למסע הזה, ופרסומן אינו מעיד שפגשתי את כל המופיעים בהן.

מזכרות מחיי המארח

ארכיון עברו של ד"ר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

” מאת ד"ר דניאל דנה, באוספו האישי Abayef כריכת הספר ”

מן הארכיון המצולם של ד"ר דניאל דנה; תצלום מזכרת של תמונות ממוסגרות ממפגשי עבר בבית המארח

דיוקנאות ומזכרות אקדמיות באוספו האישי של ד"ר דניאל דנה.

מסמכים ומזכרות מתחומי הלימודים והספורט בארכיון הביתי של ד"ר דניאל דנה

מזכרות מחיי המארח

ארכיון עברו של די"ר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

חלק מארכיון התקשורת וראיונות העבר של המארח.

תמונות ממוסגרות מהתכנסויות ומפגשי עבר בביתו של די"ר דנה.

זיכרונות משפחתיים ואקדמיים בארכיון הביתי של די"ר דנה.

תמונות משפחתיות ומזכרות מחייו של די"ר דנה בביתו.

מזכרות מחיי המארח

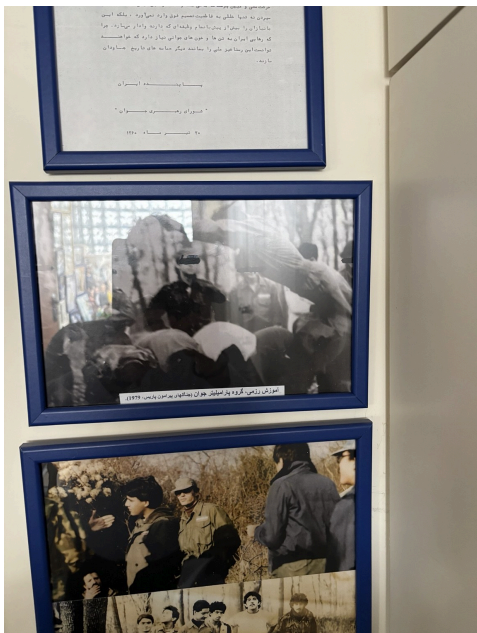
ארכיון עברו של ד"ר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

תצלומי ספורט וספרים בבית המארח.

מזכרות ספורט באוספו האישי של ד"ר דנה.

מסמכים ומזכרות מן העבר בארכיון הביתי של ד"ר דנה.

ספרים, כתבים ומזכרות ימיות באוספו של ד"ר דנה.

מזכרות מחיי המארח

ארכיון עברו של דייר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

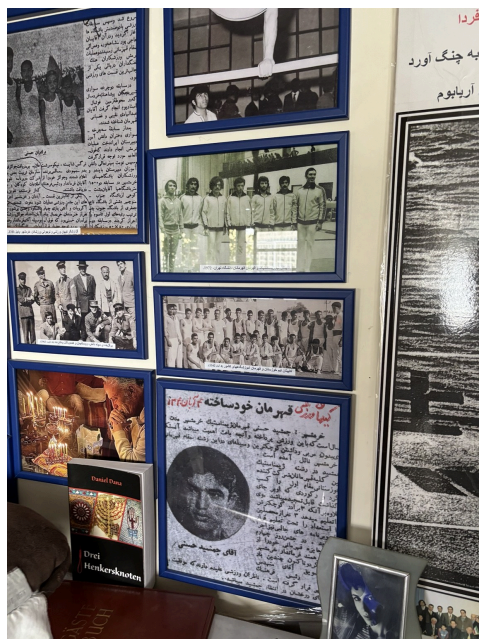
מבט נוסף על אוסף המזכרות הימיות.

תמונות ממוסגרות של זיכרונות ימיים ומחיי הקודמים של המארח.

תצלומים קבוצתיים ומזכרות ממפגשי עבר בבית המארח.

ארכיון הספורט והספרים בביתו של דייר דנה.

מזכרות מחיי המארח

ארכיון עברו של די"ר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

אוסף של הופעות בתקשורת ופעילויות חברתיות מן העבר.

תמונות משפחתיות ומזכרות של שיחה וידידות.

כתבה ממוסגרת באוספו האישי של המארח.

תמונות מהתכנסויות וממפגשי עבר של די"ר דנה.

מזכרות מחיי המארח

ארכיון עברו של ד"ר דניאל דנה; צולם במהלך מסע זה

עמוד מארכיון העיתונות של ד"ר דנה

הערות על המקורות ועל הסיפור

1. כ"אישור נסיעה ETA-IL שם מערכת הכניסה: האתר הרשמי של רשות האוכלוסין וההגירה בישראל מציג את. שם המערכת בסיפור תוקן בהתאם לכך. B2 אלקטרוני, ומבחין בינו לבין אשרה אלקטרונית מסוג Israel Population & Immigration Authority | ETA-IL

2. הנתון הכולל לגבי 7 באוקטובר: עדכון מספר 100 של משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים, מ-23 בינואר 2024, מדווח, בהסתמך על הרשויות הישראליות, על יותר מ-1,200 הרוגים בישראל, שרובם המכריע נהרגו ב-7 באוקטובר. הנתון המקורב שבטקסט נשען על דוח זה; בחוברת אין פירוט נתונים לכל קיבוץ בנפרד. UN OCHA | Flash Update 100 | 23 January 2024

3. סיפור המסע: זיכרונותי והסבריי מ-30 באוקטובר 2026, יחד עם רשומת מסע שנשמרה ב-28 באוקטובר. ותצלומים אישיים, הם הבסיס לסדר המפגשים ולתיאורם. השיחות נוסחו מחדש לפי תוכנן ואינן ציטוטים מילוליים. האזכור של דיכוי 8 ו-9 בינואר 2026 הוא חלק מן הרקע הפוליטי והמניע האישי למסע; איני מציג בחוברת זו נתונים מספריים לגביו.

4. החזרה: המסלול מבן-גוריון לפרנקפורט ומשם למנצ'סטר נבדק מול כרטיסי העלייה למטוס מ-31 באוקטובר 2026; המשך הדרך ללידס הוא החזרה למקום מגוריי. בעת עריכת מהדורה זו חלק זה של המסע עדיין היה לפניי.

5. תוכנית ההכשרה: ההיקף המשוער של 20 עד 30 משתתפים, אפשרויות הלינה ושיתוף הפעולה עם המדריכים הם. תוצאה של שיחות ראשוניות. הטבלה מיום ראשון עד יום שישי מתארת שישה ימים וחמישה לילות. יומן מסע זה אינו אישור הזמנה, חוזה לקיום קורס או הודעה על תמיכה רשמית של גוף כלשהו.

פיימאן בחשאי | 30 באוקטובר 2026